

hele folketirkelige Udvikling. Jeg har derfor troet, at Thinget ogsaa maatte ønske at lære disse Forhandlinger i den saakaldte Rirkommission at kende, og jeg har derfor tilsladt mig at tilstille Thingets høitærede Formand det fornødne Antal Exemplarer. Jeg skal endnu blot tilføie, at forskellige Omstændigheder have forhindret mig i tidligere at forelægge dette Lovforslag; men jeg tør haabe, at dette Lovforslag vil finde en saadan Imødekommen hos begge Rigsdagens Thing, at det dog kan ventes, at dets Forhandling og Afgjørelse vil kunne tilendebringes endnu i indværende Sæsson.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt.

Derefter vil Finansministeren forelægge Udcast til Lov om Indkaldelse af de gamle Rigsorter eller $\frac{1}{5}$ Species-Stykke.

Finansministeren: Det er det høitærede Thing beffendt, at ved Møntpatenterne af 10de Februar 1854 ere blandt Andet ogsaa de gamle Rigsorter eller $\frac{1}{5}$ Species-Stykker indbrage saavel i Hertugdømmet Slesvig som i Hertugdømmet Holsteen, idet der ved disse Patenter fastsattes et bestemt Tidrum, nemlig den 1ste April foregaaende Aar, inden hvilket Rigsorterne saavel som Firefillingerne og Genfillingerne modtoges til deres fulde Værdi, hvornæst der for dem indtraadte en devalueret Priis: Rigsorterne bleve nemlig modtagne og modtages endnu til en Priis af 36 $\frac{1}{2}$. Vel talte de Forhold, som gjorde denne Foranstaltning nødvendig for Hertugdømmerne, ikke med lige Styrke for en tilsvarende i Kongeriget; men det vil dog let sees, at det er et Misforhold, som finder Sted, naar i den ene Landsdeel en saadan Mønt cirkulerer med fuld Værdi, medens den i andre Landsdele kun gaaer til en devalueret. Det har derfor været Finansministeriet magtpaaliggende at foranledige, at en Inddragning ogsaa maatte finde Sted i Kongeriget; men det var ikke muligt at foretage den samtidigt med Inddra-

gelsen i Hertugdømmerne, da der i Banken opbevarede et saa betydeligt Forraad af disse Mønter, at Finantserne vilde have været ude af Stand til at bære den Byrde, som en pludselig Indverling af disse vilde føre med sig. Der var omtrent 1 Million henliggende i Banken af disse $\frac{1}{5}$ Species-Stykker, et Forraad, som senere ved ffete Indbetalinger af samme Møntsort blev ikke lidet forøget. Ministeriet maatte derfor udsætte Gjennemførelsen af denne Forholdsregel til en beleiligere Tid. Ved de meget betydelige Udmøntninger, som i Lovet af indværende Finantsaar have fundet Sted og endnu bestandigt finde Sted, har det imidlertid været muligt lidt efter lidt at anvende den langt overveiende Deel af de omhandlede Mønter, og det paa en høist hensigtsmæssig Maade, idet de ved Udmøntningerne af Dalere og Dobbeldalere ere brugte til Legering, hvortil de vare særdeles hensigtsmæssige, da de jo indeholdt en betydelig Mængde Kobber, som det ellers vilde have foraarsaget Befokning at anskaffe. Der er nu i de forløbne Maaneder af Finantsaaret inddraget vel omtrent 1,300,000 Stykker af den nævnte Møntsort fra Bankens Beholdning, og hvad der er tilbage er et mindre Beløb, for hvilket det i de kommende Uger, i ethvert Fald i de kommende Maaneder, let vil findes Anvendelse, ligesom det heller ikke formenes, at der i Kongeriget selv cirkulerer nogen stor Mængde af disse Mønter. Det er derfor, at Ministeriet nu fremlægger et saadant Lovforslag, som tilsigter Indkaldelsen af disse gamle Rigsorter eller $\frac{1}{5}$ Species til den Værdi, som de ifølge Forordningen af 31te Juli 1818 have, idet det enkelte Stykke gjælder for 38 $\frac{1}{2}$, medens 5 Stykker modtages til 2 Rd. Indkaldelsen vilde da skee paa den Maade, at det indrømmedes Ministeriet at fastsætte en Frist, dog ikke under to Maaneder efter Befkendtgjørelsens Datum, inden hvilken Mønterne maatte være at modtage i alle offentlige Oppebørseler i Kongeriget; efter denne Fristis Udløb vilde Forholdet i Kongeriget blive ganske det samme som det for Diebliffet i Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen bestaaende, nemlig, at de kun kunne modtages til 36 $\frac{1}{2}$ Stykket.